

Arrest

nr. 63 546 van 21 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 13 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat I. KEIRSEBILCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Ghanees staatsburger van Kusasi-origine te zijn afkomstig van Tamale. U beweert minderjarig te zijn. U bent sympathisant van de regeringspartij National Democratic Party (NDC, naar u verklaart). Na het overlijden van uw vader verhuisde u met uw moeder naar de familie van uw neef (F.Z.) (CG 10-11019). Uw moeder had een vooraanstaande positie, omdat ze de Kusasi-vrouwen hielp met de kleine kinderen. Uw oom (N.A.A.), een halfbroer van uw vader, werd door de ouderen van de Kusasi aangeduid als de volgende chieft. De huidige chieft Naba Azurgu Abrago II is een Mamprusi, maar de Mamprusi weigeren de macht door te geven. Omwille van de instabiliteit door het stammenconflict tussen de Kusasi en de Mamprusi over de opvolging van het chieftdom in de regio van Bawku besloot u om samen met uw neef (F.Z.) te vluchten naar Accra. In Accra kwamen jullie in contact

met (P.), die jullie vertrek uit Ghana organiseerde. U hebt Ghana eind januari 2010 per vliegtuig verlaten en op 9 februari 2010 in België asiel gevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van het stammenconflict tussen de Kusasi en de Mamprusi over de opvolging van het chieftdom in Bawku, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt u niet aannemelijk maakt dat uw laatste woonplaats in Ghana Bawku was, waardoor u niet aannemelijk maakt dat u omwille van de situatie in Bawku besloot om het land te verlaten. U verklaart op het Commissariaat-generaal dat u na het overlijden van uw vader voor ongeveer 6 jaar in Bawku woonde (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal dd.9.3.2011, hierna CGVS II, p.3). U stelt Bawku te hebben verlaten in februari 2010 (zie gehoor CGVS II, p.3). U ging naar school in de wijk Widana in Bawku (zie gehoor CGVS II, p.3). Wanneer u gevraagd wordt naar de andere wijken in Bawku, antwoordt u met Busiga, Zarabongo en Kusasi Zongo (zie gehoor CGVS II, p.3). Wanneer aan het einde van het gehoor op het CGVS een lijst met 12 woorden wordt voorgelegd – allen gemeenten in Bawku (zie informatie in het administratieve dossier) – herkent u enkel Pusiga, Natinga als een Mamprusidorp, Bugri in de buurt van Pusiga (zie gehoor CGVS II, p.8). U verklaart dat Yabrago een naam van een titel van chef is en dat Kulungungu ook in Bawku is (zie gehoor CGVS, p.8). Toch is het merkwaardig dat u niet meer namen herkent als plaatsen in de regio waar u beweert de laatste jaren te hebben gewoond. Daarbij dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over de chief van Bawku niet overeenstemmen met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. U verklaart dat de laatste chief Naba Azurgu Abrago II is en hij behoort tot de Mamprusi stam (zie gehoor CGVS II, p.6). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat de chief van Bawku Naba Asigri Abubrago Azoka II is en hij behoort tot de Kusasi stam (zie informatie in het administratieve dossier). U beweert dat de chief Azurgu drie jaar geleden gestorven is (zie gehoor CGVS II, p.8), wat niet overeenkomt met de realiteit (zie informatie in het administratieve dossier). Volgens uw verklaringen werd Naba Azurgu Abrago III, de broer van de vorige chief aangesteld door de Mamprusi en werd uw oom (N.A.A.) aangesteld als de opvolger van chief Nabab Azurgu Abrago II (zie gehoor CGVS II, p.8). **Uw verklaringen over de chief stemmen niet overeen met de beschikbare informatie, waardoor geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen en de door u beweerde vrees voor vervolging omwille van het stammenconflict over de opvolging.**

Verder dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen op het Commissariaat-generaal niet overeenstemmen met de verklaringen afgelegd door uw neef (F.Z.) (CG 10-11019), waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het algemeen verder wordt ondermijnd.

Zo dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw familie niet overeenstemmen met de verklaringen die (F.Z.) hierover aflegde. U verklaart dat uw oom, de vader van (F.), werd gedood met een machete naar aanleiding van het conflict (zie gehoor CGVS II, p.5). (F.Z.) verklaarde tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal dat zijn vader overleed door ziekte (zie gehoor CGVS II (F.Z.), p.2). Wanneer u wordt geconfronteerd met de verklaring van (F.Z.), antwoordt u dat (F.Z.) erg verward was door het overlijden van zijn vader en dat hem misschien niet de waarheid verteld werd over de omstandigheden van zijn overlijden (zie gehoor CGVS II, p.9). Het is echter weinig aannemelijk dat (F.) niet op de hoogte zou zijn van de oorzaak of omstandigheden van zijn vader's overlijden. Hoewel u verklaart de laatste 6 jaren bij de familie van (F.) te hebben gewoond, is het opmerkelijk dat u de personen (M.) en (R.) niet kent (zie gehoor CGVS II, p.5). Volgens de verklaringen van (F.Z.) woonde er een oude vrouw (R.) bij de familie en zorgde (M.) voor de familie na het overlijden van de vader van (F.) (zie gehoor CGVS II (F.Z.), p.2 en p.9). Nochtans kan men verwachten dat u toch enigszins op de hoogte zou zijn van de familie van (F.), gezien jullie beweren neven van elkaar te zijn.

Daarbij leggen u en (F.Z.) tegenstrijdige verklaringen af over de gebruikte reisdocumenten. U verklaart dat (P.) voor jullie een paspoort regelde (zie gehoor CGVS II, p.4). U stelt dat jullie (P.) geld gaven en hij een paspoort en visa regelde (zie gehoor CGVS II, p.4). (F.Z.) verklaarde echter dat jullie zelf al paspoorten hadden en deze aan (P.) gaven (zie gehoor CGVS II (F.Z.), p.6). Het is weinig aannemelijk dat jullie zich over de gebruikte reisdocumenten zouden vergissen. U verklaart dat u het paspoort na aankomst teruggaf aan (P.) (zie gehoor CGVS II, p.4). Wanneer u wordt gevraagd waarom u een paspoort op uw naam en met uw foto geeft aan een derde, verklaart u kortweg dat u niet wist wat (P.) ermee ging doen (zie gehoor CGVS II, p.5), wat weinig overtuigend overkomt.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas en de door u aangehaalde vrees voor vervolging.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat u getracht heeft de Belgische asielinstanties te misleiden door te verklaren minderjarig te zijn. U verklaart geboren te zijn op 17 mei 1994 en 16 jaar oud te zijn. De Dienst Voogdij bepaalde bij beslissing op 3 maart 2010 dat op basis van het medische onderzoek kan worden besloten dat u op datum van 24 februari 2010 een leeftijd hebt van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 20,6 jaar een minimum leeftijd is. Vermoedelijk ligt uw leeftijd dus hoger en zelfs voorbij de 21 jaar. Het door u neerlegde document tijdens het gehoor op 15 september 2010 doet geen afbreuk aan deze beslissing van de Dienst Voogdij met betrekking tot uw leeftijdsbepaling. U legde een 'Certified copy of entry in register of birth' (n°070103-870-1994) neer, afgegeven te Accra op 6.9.2010 dewelke vermeldt dat u geboren bent op 17 mei 1994. Bij beslissing van 31 januari 2011 werd gesteld dat dit document niet van aard is om de resultaten van het medische test en de door de administratie in aanmerking genomen documenten om de leeftijd aan te tonen, zich binnen een redelijke marge dienen te situeren en dat er in casu een afwijking is van 4.82 jaar, die niet als redelijk kan aanvaard worden. Aldus wordt de leeftijdsbepaling van 3 maart 2010 behouden.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

U bent niet in het bezit van enig document dat een controle van uw identiteit en uw reisweg mogelijk maakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert aangaande de weigering van de hoedanigheid van vluchteling de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van "het begrip".

Hij geeft, verwijzend naar rechtsleer en het *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees* van UNHCR, een algemene uiteenzetting over het begrip gegronde vrees en het voordeel van de twijfel. Verzoeker wordt als lid van de Kusasi bedreigd door de Mamprusi. De Kusasi worden vermoord door de Mamprusi. De overheid is onmachtig om in te grijpen waardoor hij het land genooddakt moest verlaten. Verzoeker kon de belangrijkste gemeenten in Bawku opsommen. Hij wist dat chieft Naba Asigri Abubrago II tot de Kusasi behoorde maar dit werd verkeerd vertaald aan de interviewer.

Verzoekers verklaringen zijn wel degelijk te rijmen met deze van zijn neef F.Z. De vader van F.Z. is vermoord met een machete maar F.Z. heeft dit nooit geweten omdat dit voor hem werd geheim gehouden door diens familie. Z. was op dat moment niet thuis en was slechts dertien jaar. Verzoeker was ook nog erg jong maar was getuige van de feiten en wist dus wat daadwerkelijk is gebeurd. Dit werd nadien nooit besproken door de familie, noch tussen de twee neven, en dit tot na het interview bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS).

Evenmin zijn er tegenstrijdigheden over hun reisdocumenten. Verzoeker heeft een paspoort bekomen via P. Zijn neef Z. had reeds een paspoort. De paspoorten werden in Zaventem afgegeven aan P., die zij niet meer terugzagen, zodat zij hun paspoorten niet konden recupereren.

Voor zover relevant, is verzoeker formeel dat hij en zijn neef, ongeacht de resultaten van het medisch onderzoek wel degelijk minderjarig zijn. Dergelijk onderzoek is slechts indicatief.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes

in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient inzake de asielaanvraag een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Verzoeker verklaarde in het kader van onderhavige asielaanvraag te zijn geboren op 17 mei 1994 (administratief dossier, stuk 18, vragenlijst, p.1 en verklaring, nr.4; stuk 20). Uit het leeftijdsonderzoek dat werd uitgevoerd op 24 februari 2010 bleek echter dat hij op dat ogenblik een leeftijd had van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 20,6 jaar een minimumleeftijd was en zijn leeftijd vermoedelijk hoger dan 21 jaar was (administratief dossier, stuk 16). De Dienst Voogdij besliste op 31 januari 2011 dat het neergelegde "*certified copy of entry in register of birth*" niet van aard was om de resultaten van het voormelde medisch onderzoek tegen te spreken gezien de afwijking tussen het onderzoek en het document zich niet binnen een redelijke marge situeert (administratief dossier, stukken 8 en 12). Dat verzoeker leugenachtige verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn leeftijd en hierin zowel bij het CGVS als in voorliggend verzoekschrift blijft volharden (administratief dossier, stuk 4, p.2; rechtsplegingsdossier, stuk 1, p.1, 3), werpt een smet op zijn algehele geloofwaardigheid. De louter algemene en ongefundeerde bewering dat een leeftijdsonderzoek slechts indicatief is doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

Daar waar de commissaris-generaal op basis van de stukken van het administratief dossier op goede grond motiveert dat verzoeker onvoldoende vertrouwd bleek met de plaatsen in de regio Bawku, alwaar hij de laatste jaren beweert te hebben gewoond, dient te worden opgemerkt dat verzoeker de concrete vaststellingen aan de grondslag van deze motivering niet weerlegt. Derhalve blijven deze onverminderd overeind.

Daarenboven legde verzoeker manifest foutieve verklaringen af aangaande het conflict tussen de Mamprusi en Kusasi en de opvolgingskwestie in Bawku, hetgeen de geloofwaardigheid ondermijnt van zijn verblijf en betrokkenheid bij het conflict tussen de Mamprusi en Kusasi aldaar. Hij verklaarde immers dat "*Naba Azurgu Abrago II*" de laatste chieft van Bawku was. Voorts stelde hij dat deze van Mamprusi-etnie was en drie jaar geleden zou zijn gestorven. Sedertdien zouden er volgens verzoeker twee chiefs zijn: de Mamprusi zouden iemand van hun etnie hebben benoemd met dezelfde naam als de vorige chieft maar met het nummer III en de Kusasi zouden verzoekers oom, Naba Ayaga Azouck hebben benoemd (administratief dossier, stuk 4, p.6, 8). Blijkens de informatie in het dossier is de naam van de chieft van Bawku Naba Asigri Abugrago Azoka II, is deze reeds sedert vele jaren de chieft van Bawku, is deze van Kusasi-etnie en is er geen melding dat deze zou overleden zijn (administratief dossier, stuk 21: landeninformatie). Verzoekers bewering dat de etnie van de chieft fout zou zijn vertaald kan niet worden aangenomen. Bij de aanvang van het gehoor werd hem gevraagd of hij de tolk begreep en werd verduidelijkt dat eventuele problemen – betreffende de tolk of andere – gemeld moesten worden. Verzoeker gaf eenduidig aan de tolk goed te begrijpen (administratief dossier, stuk 4, p. 1-2). Noch hijzelf noch de advocaat die hem bijstond maakte tijdens het gehoor ook maar enige melding van problemen inzake de vertolking of communicatie. Bovendien formuleerde verzoeker geen opmerkingen in die zin wanneer hem daartoe de kans werd geboden (*ibid.*, p.9). Uit het gehoorverslag kunnen evenmin vertaal- of communicatieproblemen worden afgeleid.

Verzoeker legde bovendien frappant tegenstrijdige verklaringen af omtrent zijn betrokkenheid en deze van zijn familie bij het conflict tussen de Mamprusi en Kusasi. Zo verklaarde hij in de vragenlijst dat zijn moeder, net als zijn vader, Kusasi was van etnische afkomst. Tevens stelde hij dat het zijn oom langs moederszijde was die werd aangeduid als opvolger van de Mamprusi chieft (administratief dossier, stuk 18, vragenlijst, p.1-2). Bij het CGVS verklaarde verzoeker echter dat zijn moeder Hausa was van etnische afkomst. Tevens beweerde hij dat het zijn oom langs vaderszijde was die werd aangeduid als opvolger van de Mamprusi chieft (administratief dossier, stuk 4, p.2, 6; stuk 9, p.3). Wanneer hij met zijn eerdere verklaringen werd geconfronteerd, kwam hij niet verder dan te stellen dat er bij de Dienst Vreemdelingenzaken omtrent zijn oom een fout werd gemaakt en aangaande zijn moeder een vergissing gebeurde (*ibid.*, p.8). Deze uitleg kan echter niet worden aanvaard. Verzoeker verklaarde de tolk die hem bijstond bij het invullen van de vragenlijst goed te begrijpen en geen bezwaar te hebben tegen de tolk (administratief dossier, stuk 19). Voorts ondertekende hij de vragenlijst, nadat deze aan

hem werd voorgelezen in het Haussa, uitdrukkelijk voor akkoord en bevestigde hij hiermee dat de erin opgenomen verklaringen juist zijn en overeenstemmen met de werkelijkheid (administratief dossier, stuk 18, vragenlijst, p.3). Dat verzoeker betreffende voorgaande elementen tegenstrijdige verklaringen aflegde klemt nog des te meer daar deze de kern raken van zijn relaas. Het feit dat zijn oom zou zijn aangeduid als opvolger van de Mamprusi chieft en deze functie aanvaardde zou immers de rechtstreekse aanleiding hebben gevormd voor de vervolging van verzoeker en zijn familie door de Mamprusi, die zich hiervoor wreekten (administratief dossier, stuk 18, vragenlijst, p.2).

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan het feit dat verzoeker de voorbije jaren in Bawku zou hebben gewoond en betrokken zou zijn geweest bij het conflict tussen de Mamprusi en Kusasi aldaar, laat staan dat hij ingevolge dit conflict zou worden gevisieerd. Bijgevolg kan evenmin enige geloofwaardigheid worden toegekend aan de problemen die hij beweert te hebben gekend en toont hij niet aan dat of waarom hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst door de Mamprusi zou worden vervolgd.

Hetgeen voorafgaat volstaat om te besluiten dat verzoeker niet aantoonst dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

2.3. Verzoeker voert aangaande de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Hij stelt recht te hebben op subsidiaire bescherming daar de overheid niet kan of wil instaan voor zijn veiligheid. De Ghanese overheid kan geen bescherming bieden tegen aanvallen van de Mamprusi op de Kusasi zoals verzoeker. Bovendien dekt de subsidiaire bescherming het principe van non-refoulement. Dit betreft niet alleen uitwijzing naar het land van herkomst maar is ook van toepassing in geval van onmenselijke behandeling in het land van herkomst. Het eeuwigdurende conflict tussen de Mamprusi en Kusasi is genoegzaam gekend. De actuele situatie in Ghana is zeer ernstig en er bestaat een reëel risico van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger.

2.4. Daar waar verzoeker verwijst naar het conflict tussen de Mamprusi en Kusasi dient te worden opgemerkt dat reeds sub 2.2. werd vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat hij de laatste jaren in Bawku zou hebben gewoond, noch aan zijn beweerdte betrokkenheid bij het conflict tussen de Mamprusi en Kusasi en aan het feit dat hij ingevolge dit conflict door de Mamprusi zou worden gevisieerd, noch aan zijn vermeende problemen.

Wat betreft zijn algemene bewering dat in Ghana een reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat, gelet op het sub 2.2. bepaalde geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verblijf te Bawku gedurende de laatste jaren, dat hij geen informatie bijbrengt ter ondersteuning van voormelde bewering en dat uit de informatie in het dossier evenmin kan worden afgeleid dat de situatie in Ghana zou beantwoorden aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) (administratief dossier, stuk 21: landeninformatie).

Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS